

Salsa!.doc²

JAARGANG 6 | JUNI 2010
DRIEMAANDELIJKE UITGAVE

NIEUWSBRIEF VAN DE VRIENDEN VAN HET LEUVENS STADSARCHIEF

Een geslaagde Erfgoeddag 2010

Het getal zeven is in vele culturen een belangrijk en symbolisch getal. Ook in de Leuvense geschiedenis is het getal zeven alom tegenwoordig. Zo is de stad naar verluidt ontstaan uit zeven geslachten, bestond de schepenbank uit zeven schepenen, zijn er zeven historische en ook zeven eigentijdse Leuvense wonderen en telt de Bierstad zeven parochies. Dit magische getal was voor het Stadsarchief dan ook een uitdaging om onder de titel 'Fake?!' na te gaan of deze zeventallen wel allemaal gebaseerd zijn op historische feiten. Samen met de Academie van het Leuvens dialect, de stadsfotograaf Marco Mertens en de Leuvense Gidsenbond konden enkele mooie kleine tentoonstellingen uitgewerkt en in het historische stadhuis gepresenteerd worden.

De locatie, het thema en de samenwerking zorgden ervoor dat het een zeer geslaagd initiatief werd. Op zondag 25 april mochten we 1600 bezoekers verwelkomen. In de drie weken nadien bleven de tentoonstellingen nog gratis toegankelijk en werden er nog eens 8000 bezoekers geteld. In de schepenkamers werden de zeven Leuvense schepen die weleer de schepenbank vormden via een multimediale presentatie aan het publiek voorgesteld. Uiteraard gebeurde dit met nadrukkelijke verwijzing naar het Itinera Novaproject over de digitalisering en de ontsluiting van deze unieke en belangrijke Leuvense archiefbron. Een fototentoonstelling van de twee keer zeven Leuvense wonderen, werd eveneens fel gesmaakt, mede omdat bij vele Leuvenaars en bezoekers het bestaan (hebben) van deze wonderen kennelijk wat in vergetelheid geraakt is. De foto's van Marco Mertens toonden stadsgezichten van weleer met telkens een uiterst subtiel aangebracht hedendaags element erin. Bij elk van de getoonde plaatsen in de stad kon de bezoeker via een koptelefoon verhalen beluisteren over de betekenis van en het leven vroeger op die plaats. De geluidsfragmenten waren het werk van de Leuvense Academie en waren dan ook in onvervalst Leuvens dialect ingesproken. Op de eerste verdieping van het stadhuis konden de bezoekers in het voormalige kabinet van de burgemeester de geschilderde portretten van de zeven stamvaders van Leuven bekijken.

Daarnaast was er een videomontage waarin zeven vrouwelijke archivariissen elk op hun eigen manier het Leuvense stadsarchief en zijn werking aan de bezoeker voorstelden. Het waren allemaal echte archivariissen, maar uiteraard zat er maar één echte Leuvense stadsarchivaris bij. Wie zich uitgedaagd voelde, kon aan een wedstrijd deelnemen en moest dan de Leuvense archivaris aanwijzen en van de zes andere zeggen bij wel archief zij hoorden. De overgrote meerderheid van de deelnemers bleek de Leuvense stadsarchivaris wel degelijk te kennen. Maar niemand slaagde erin om ook alle zes andere vrouwelijke archivariissen correct thuis te wijzen.

Wie nog eens wil terugkijken naar enkele resultaten van deze geslaagde tiende editie van Erfgoeddag, kan op de website van de stadsfotograaf terecht om onder andere de zeven geretoucheerde stadsgezichten nog te bekijken. Alle hier genoemde thema's zullen ook in een brochure over historische zeventallen opgenomen worden, die de Erfgoedcel samen met het Stadsarchief in het najaar zal publiceren.

MARIKA CEUNEN

I N H O U D

Een geslaagde Erfgoeddag 2010	1
Rubriek: Collectie in de kijker	2
Funerair project in Leuven	4
Mijmeringen bij een oud document	6
Activiteiten van Salsa! vzw	8

De Koninklijke Toneelkring De Morgendster

Het werd hier al vaker gesteld en gestaafd: het Stadsarchief bewaart en ontsluit getuigenissen van zeer vele aspecten van het Leuvense verleden. Van heel wat verenigingen die in de loop der tijden door en voor Leuvenaars werden opgericht, bewaart het Stadsarchief vandaag de (soms nog enige) materiële getuigenissen van hun bestaan en hun activiteiten. Het gaat daarbij soms over sociëteiten die al geruime tijd niet meer bestaan, maar die wel gedurende decennia het verenigingsleven in Leuven mee bepaald en kleur gegeven hebben. En af en toe wordt daar via een schenking nog een stukje verenigingsarchief aan toegevoegd. Dat gebeurde onlangs weer, toen Roger Cleeremans een aanzienlijke collectie foto's, programmabrochures en andere stukken aan het Stadsarchief schonk. Ze hebben betrekking op de toneelvereniging *De Morgendster*, die van 1891 tot minstens 1961 in Leuven actief was inzake amateurtoneel en zang en nadien fuseerde met toneelkring *De Margriet*.

De toneelkring *De Morgendster* was gedurende gans zijn bestaan onlosmakelijk verbonden met de naam van zijn stichter en bezieler gedurende meer dan een halve eeuw: Oscar Vandeput. Hij was nog geen 16 jaar, toen Oscar op 25 juni 1891 een twintigtal andere Leuvense jonge snaken wist enthousiast te maken om samen de *Letter-, Toneel- en Zangmaatschappij De Morgendster* op te richten. De jonge toneelspelers lieten zich voor de bestuurlijke aangelegenheden van hun vereniging bijstaan door enkele ervaren rotten, zoals Franz Poirier, Jozef Van Linthout en Gustaaf Minten. Maar Oscar Vandeput was wel van meet af aan en tot aan zijn dood in 1948 de ondervoorzitter van zijn *Morgendster*.

Het ledenaantal nam al gauw een hoge vlucht. In de feestbrochure naar aanleiding van het dertigjarige jubileum wordt dan ook trots gemeld dat *De Morgendster* niet lang na de beginjaren een ledenaantal van driehonderd wist te bereiken. En ook toneelmatig had de maatschappij de wind in de rug. Reeds in 1895 won *De Morgendster* op een toneelfestival in Huldenberg een geldprijs van 25 frank. Maar de verplaatsing met een rijtuig had ook kosten veroorzaakt en die liepen helaas op tot 35 frank. De inkomsten werden naast optredens vooral ook gehaald uit de vriendenfeesten die regelmatig georganiseerd werden. In de beginperiode werden voorstellingen en feesten vaak in de zaal van café De Herderin op de Tiensestraat gegeven en ook in de zaal van de Broeders van Liefde in de Redingenmolenstraat of bij de Paters Jozefieten van het Drievuldighedscollege. Op 12 november 1899 stond het

BUREEL
6 1/2 uren

SCHOUWBURG

GORDIJN
7 uren

" LOUVAIN-PALACE "

NATIONALE TOONEELWEDSTRIJD

ter gelegenheid van het dertigjarig bestaan der

KONINKLIJKE TOONEELKRING

DE MORGENDSTER

Eere-Voorzitter : Dokter JOZEF MBULEMANS

DONDERDAG 27 JANUARI 1921

GALA EN SLOTVERTOONING

door de uitschrijvende " Koninklijke Tooneelkring

DOLLE HANS

Indo-drama in 3 bedrijven van JAN FABRICIUS

ROLVERDEELING :

OSCAR VANDEPUT

In den Titelrol

Jules MICHIELS

Mafoor

Willem VANHOEFF

Doos

Mev. Van HARNEVELD

Jolanthe

Desire ALLAERT

Witte

Jan CRAENHALS

Kommandant

Frans PIERSON

Tiemersma

Nic. JOHNET

Fusilier

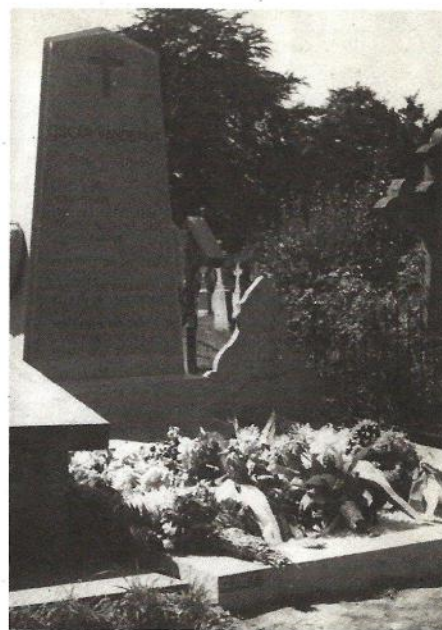
Meubeleering van den — Orkest onder de leiding van den — Pruiken en grimeering van den
Heer Emm. DAHLEM Heer Hyp. GILIS Heer Felix DEKONINCKX

Na het tweede bedrijf:

Huldebetooging ter eere van den Heer OSCAR VANDEPUT
ter gelegenheid van zijn dertig jarig jubelfeest, als tooneelliefhebber der Morgendster

Na de vertooning lezing van het Verslag des wedstrijds door den Keurraad.
Uitreiking der toegekende prijzen, aan de be kroonde
Kringen, Speelsters en Spelers.

neelkring *De Morgendster* 1891–1931 nog steeds: 'De heer Oscar Vandeput is de ziel onzer toneelafdeeling, sedert de stichting Onder Voorzitter heeft hij zich onverpoosd aan de Toneelkunst gewijd. Terloops zij opgemerkt dat hij 'aan alle vertooningen, zonder ééne uitzondering, zijne medewerking verleend heeft'. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat de corifee van *De Morgendster* zowel voorzitter van het Koninklijke Leuvense Toneelverbond was als ook ondervoorzitter van het Provinciaal en van het Koninklijk Nationaal Toneelverbond. Her en der deed men bij later opgerichte Leuvense toneelkringen dan ook gretig beroep op de ervaring en goede raad van Vandeput. Zijn monumentale grafsteen op de stadsbegraafplaats van Leuven – geschonken door de leden van *De Morgendster* – vermeldt dan ook als epitaaf: 'vruchtbare ijveraar die het liefhebberstoneel blijvende eer aandoet'.

gezelschap voor het eerst op de planken van de Stadsschouwburg met de stukken *De pauselijke Zouaaf* en *Tamboer Janssens*. Vanaf datzelfde jaar kregen de Toneel- en de Zangafdeling van *De Morgendster* ook elk een eigen bestuur. Eveneens in 1899 behaalde de maatschappij met haar vlag, die op 24 april 1898 was ingehuldigd, de eerste prijs op de Vlaggenprijskamp van Elsene. Op 21 juli 1920 werd *De Morgendster* verheven tot Koninklijke Maatschappij. Oscar Vandeput was niet alleen vanaf het prille begin de grote bezieler van *De Morgendster*, maar ook de sterspeler van het gezelschap. Lange tijd stond het buiten

kijf dat hij en hij alleen de mannelijke hoofdrol in elk stuk voor zijn rekening nam. Dat dat niet ten onrechte en met succes gebeurde, bewijzen de vele prijzen die *De Morgendster* op allerlei toneelwedstrijden in heel Vlaanderen wist weg te kapen. In de feestbrochure uit 1921 wordt dan ook trots gemeld: 'Oscar Vandeput is de lieveling van het publiek; welke rol hij ook vervult, hij boeit de toehoorders en sleept ze mede door zijn kunstig en gevoelvol spel'. Toen tien jaar later het veertigjarige jubileum een feit was, luidde het in het *Beknopt Algemeen Overzicht der Werkzaamheden van de Koninklijken To-*

Het recent geschonken archief van *De Morgendster* bevat naast tientallen foto's van het bestuur doorheen de jaren ook een bijna onafgebroken reeks program-mabrochures van de opvoeringen sinds 1891 en andere documentatie over deze Leuvense toneelvereniging. Voor wie zich wil verdiepen in het verleden van het Leuvense amateurtoneel is dit een uitgelezen bron, die als het ware ligt te wachten op verdere bestudering en ontsluiting.

ROB BELEMANS

Funerair project in Leuven: inventarisatie kerkhof van Vlierbeek

In 2009 startte de stad Leuven met de opmaak van een inventaris van waardevolle en te bewaren graftekens op de begraafplaatsen van Leuven. Epitaaf vzw, een vereniging voor funerair erfgoed, nam deze opdracht ter harte en finaliseerde eind 2009 de eerste fase met een inventaris van het kerkhof van Vlierbeek. De begraafplaatsen van Leuven, Wilsele en Wijgmaal volgen in 2010. Het is de eerste stap in een veel breder beleid. Het onderzoek op de begraafplaats Vlierbeek leverde een gevarieerd beeld op van deze waardevolle funeraire site. Het kerkhof werd beschouwd als geheel en in haar onderdelen. Dit artikel biedt een kort overzicht op de eigenschappen die het kerkhof van Vlierbeek kenmerken.

Historiek

Het ontstaan en de evolutie van dit kerkhof is sterk verbonden met de geschiedenis van de voormalige benedictijnenabdij van Vlierbeek. In 1125 schonk hertog Godfried met de Baard (ca. 1095–1139) het domein 'Vlierbeek' aan de abdij van Affligem opdat er een klooster zou worden opgericht waar zou worden gebeden voor zijn zielenheil. De monniken stimuleerden de ontwikkeling van landbouw, veeteelt en wijncultuur. Met de jaren groeiden hun bezittingen, ze reikten tot een zestigtal dorpen in de buurt van Leuven en Tienen. Omstreeks 1775 contacteerde abt Ildephonsus Van Den Bruel (1737–1792) architect Laurent-Benoît Dewez (1731–1812) om een plan uit te werken voor een volledig nieuwe abdij. De kerk en een gedeelte van het abtskwartier waren net afgewerkt toen de abdij van Vlierbeek werd opgeheven onder de Franse bezetting. In 1829 werd de onafhankelijke parochie Vlierbeek opgericht met de voormalige abdijkerk als parochiekerk.

Het kerkhof lag aanvankelijk grotendeels voor de kerk; zowel praktisch als hygiënisch gezien een weinig comfortabele situatie. Door wisseling van gronden tussen de kerkfabriek en het aartsbisdom kon vanaf 1857 het kerkhof worden uitgebouwd aan de zuidkant van de kerk. Het kerkhof werd meermaals uitgebreid, onder meer in 1936 met sectie B of 'nieuw kerkhof' en in 1953 met sectie C of 'uitbreiding'. Tot in 1953 was de begraafplaats te betreden via het terrein van de abdij. De toegang aan de Kortrijkstraat bestaat pas sinds 1953.

Symboliek

Een aantal zeer duidelijk te onderscheiden symbolen treft men enkel aan in een funeraire context. Het zijn symbolen die verwijzen naar dood en leven, rouw en onsterfelijkheid. Door middel van symbolen kunnen onverwoordbare gevoelens geuit worden. Vandaar de noodzakelijkheid van symboliek op begraafplaatsen.

Funeraire symbolen kunnen variëren naargelang plaats en tijd. Een doodskop werd in de barokperiode als vanitassymbool gehanteerd op een grafzerk, maar niet meer in de tweede helft van de negentiende eeuw. Dit symbool, dat zo nadrukkelijk naar de menselijke vergankelijkheid verwijst, komt na 1875 nog maar zelden voor op graven. Dan neemt de uitdrukking van het verdriet de bovenhand. De omgekeerde fakkel, een duidelijke verwijzing naar het uitdovende leven, verschijnt reeds in de Romeinse grafcultuur en wordt heropgenomen vanaf de renaissance. Tot deze internationaal aangewende symboliek hoort ook de zandloper met vleugels (vervliegen van de tijd en vluchtigheid van het leven), twee handen in elkaar (liefde over de dood heen) en alfa en omega (begin en einde). Klimop verwijst als klimplant naar trouwe verbondenheid, naar vriendschap tot in de dood.

Op de begraafplaats van het katholieke Kessel-Lo overheerst het kruis. Als uiting van de overtuiging dat Jezus Christus de kruisdood stierf en zo de mensheid verzekerde van het eeuwige leven na de dood, past het zeker op de begraafplaats. Ook andere symbolen zijn katholiek geïnspireerd:

palmtak, alfa en omega, H. Hart, anker...

Het attribuut 'kelk en hostie', als aanduiding van een priester, wordt enkel aangetroffen op het graf van E.H. Lombaerts. Dit is weinig, zeker voor een kerkhof nabij een abdij. Ook attributen van kunstenaars als schilders, beeldhouwers of schrijvers worden hier amper aangetroffen

Kransendozen

Kransendozen (ook graftrommels genoemd) zijn zinken of ijzeren, met glas afgedekte dozen, die ooit vrij algemeen en verspreid over België te vinden waren. Hun invulling met zinken bladeren en porseleinen bloemen en vaak ook een opdracht gevormd door een strook met witte kraaltjes (vb. 'aan onze teergeliefde zuster') vormden op een persoonlijke wijze een uitdrukking van het verdriet van de nabestaanden.

Slechts op één graf van Vlierbeek zijn deze zeldzaam geworden kransendozen teruggevonden. De drie kransendozen op het graf Delvaux-Pardon zijn bovendien erg bijzonder omdat er grote portretfoto's in zijn verwerkt.

Stijlen

Op dit kerkhof waar de neoklassieke stijl overheerst, zijn toch drie pure art nouveau monumenten te vinden, één van een Brussels bedrijf (het graf van Bosret door E. Laloux) en één van een Antwerps (voor familie Verstraeten-De Neef, door Cl. Jonckheer fils). De neogotiek is met vijf graftekens vertegenwoordigd. Vóór WO I is de neoklassieke stijl overwegend aanwezig. De art deco domineert het interbellum.

Slechts één grafteken is uitgesproken modernistisch.

Type

De Christelijke inspiratie is onmiddellijk duidelijk bij het overzien van het kerkhof. Er zijn kruisen in allerlei vormen en maten; eenvoudige Latijnse kruisen, boomkruisen, leliekruisen, en erg typisch voor Kessel-Lo, Keltische kruisen. Twaalf Keltische kruisen zijn er nu nog op het oude gedeelte te vinden, een opmerkelijk hoog aantal.

Een aantal traditionele graftypes komen eerder sporadisch voor; cippe (2), gebroken zuil (3), grafkapellen (3). Er is geen obelisk aanwezig, wel een Mariakapelletje. Daarnaast zijn er een 12tal portieken en 32 sarcofagen in de selectie opgenomen. Zerken komen vaak voor, maar zelden als zelfstandig gedenkteken. Ze bedekken vaak een voormalige graftuin bij een bestaand kruis of stèle.

Sculptuur

Op het kerkhof van Vlierbeek is er vooral kleinsculptuur aanwezig, en die is hoofdzakelijk religieus van inhoud: Christuskoppen, Christus aan het kruis, een reliëf van een H. Hart, een treurende engel... De meeste van deze voorstellingen in brons

zijn het product van Sylvain Norga. Zijn werk werd in grote oplage gefabriceerd, zodat het betaalbaar was voor een groot publiek. Het is te vinden op graven in heel België, Noord-Frankrijk en Luxemburg. Ook de enige vrijstaande sculptuur is christelijk van inhoud; op het graf van de familie Van Aerschodt staat een graflegging met levensgrote Christus met engel, ontworpen door Severin Van Aerschodt, een lid van de familie. Er is één portretmedaillon in brons, gesigineerd 'V. Petre' op het graf Delvaux-Pardon.

Majestueus grafteken

Het graf van weldoener-fabrikant Edouard Remy (1813–1896) en zijn schoonzoon August De Becker-Remy (1862–1930) neemt een centrale plaats in op het kerkhof. Hun namen leven nog altijd verder in straatnamen en standbeelden van Leuven en Wijgmaal. Minder gekend is het verhaal van kleinzoon Jacques De Becker (1893–1916) die sneuvelde als vrijwilliger tijdens gevechten in Rusland. Hij maakte deel uit van het Korps Autos-Canons-Mitrailleuses, dat beschikte over gepantserde wagens. Het Belgische leger was het eerste dat dergelijke voertuigen inzette. Dit neoromaanse grafteken is gesigineerd 'Frantz Vermeylen' (1857–1922), een gewaardeerd neogotisch beeldhouwer en medailist. Zijn vader, beeldhouwer Frans Vermeylen, liet in 1877 een atelierwoning optrekken in de Minderbroedersstraat te Leuven (beschermd als monument in 1999). Daar werkten en woonden vader en zoon samen.

De week van de begraafplaatsen werd aangegrepen om de bevindingen van het onderzoek over te brengen aan het grote publiek. In nauwe samenwerking met de Heemkring Vlierbeek werden de diverse aspecten van het kerkhof ter plaatse belicht. De communicatie met een geïnteresseerd publiek leverde weer nieuwe inzichten op.

Deze zomer start de inventarisatie van de andere Leuvense begraafplaatsen. Info over personen die hier begraven zijn, over ontwerpers en uitvoerders, iconografisch materiaal over de graven, zichten op de begraafplaats... zijn welkom via annemie.havermans@base.org.

ANNE-MIE HAVERMANS,
Kunsthistorica, secretaris Epitaafvzw

Mijmeringen bij een oud document: de oorlog tussen Frankrijk en Duitsland (1870-1872)

Het lijkt bijna onwaarschijnlijk dat in verband met de oorlog tussen Frankrijk en Duitsland tussen 1870 en 1872 een brokje Leuvense geschiedenis zou kunnen geschreven worden. En toch: het kanongebulder dat aan onze zuidergrenzen zo dikwijls de woningen deed daveren, kreeg zijn echo in de Petermannenstad.

Wat onze bevolking het meest trof in de berichten die tot hier doordrongen, was het relaas over de rampzalige toestand van de gekwetsten en over de stervende soldaten die heel dikwijls op het slagveld aan hun lot werden overgelaten.

Het bleef niet bij woorden van medelijden. Reeds spoedig werd er tot actie overgegaan en werd er geld ingezameld. De benodigde uitrusting werd aangekocht voor een Rode Kruis expeditie en vrijwilligers werden ingelijfd. Na enkele dagen konden de wagens de Franse grens overschrijden. Dadelijk werden op de slagvelden de gekwetsten verzorgd en de doden begraven. Het opgerichte noodhospitaal in Sedan kreeg de naam van *Ambulance Louvaniste* en stond onder leiding van de Leuvense geneesheer Paul Hulin. Maar ook de plaatselijke bevolking werd geholpen. Waar het kon werd tevens de krijgsgevangenen een reddende hand toegestoken.

Nadat de strijd een einde nam, kwam de kolonie terug naar Leuven. Het onthaal dat de teruggekeerden hier bereid werd door de bevolking en door de overheid bleef voor deze mensen van goede wil, onvergetelijk.

Ook een stukje familiegeschiedenis is hiermee verbonden. Een van de geneesheren, een oud student van de Leuvense universiteit, was dokter Pepin van Chimay, de grootvader van moederzijde van mijn echtgenote Gilberte Williot-Pepin. Een andere vrijwilliger luisterde naar de naam Willemaerts. Het was de vader van mijn grootmoeder: Thérèse Willemaerts, echtgenote van Jacques Vranckx.

Onze familiepapieren brachten ons het bewijs van dit onvermoede samentreffen.

Op een goed bewaard, hoewel onvermijdelijk vergeeld huldendocument aan de leider van de Leuvense expeditie dokter Paul Hulin, vonden wij niet enkel een allegorische voorstelling van de glorievolle feiten, maar ook al de namen van de deelnemers en van diegenen welke dit alles met hun geldelijke steun mogelijk maakten. Het zijn meer dan honderd namen van inwoners die in ons Leuven van voor 1900 om hun edelmoedigheid geroemd werden. Hoeveel van de nu levende nakomelingen zullen er hun vergeten voorouders in terug vinden?

Het is een bijna enig document voor de plaatselijke geschiedenis en voor de genealogie. Maar er is meer. De tekening werd ontworpen door Jean Jacques Bekkers en gedrukt door Dumont uit Leuven, als blijvende herinnering aan een feestmaal dat op 7 april 1872 plaats vond in de salons de la Société de Lecture. Daarbij treft ons een ander aspect dat nog op een heel andere wijze die periode van het einde der vorige eeuw belicht. Men leest met verwondering het menu. Ik wens U de moed toe en laat u het genoeg toe al deze gerechten te analyseren. Met een beetje verbeelding kan u zich indenken aan dit banket mee aan te zitten.

In 1895, 25 jaar na de Slag bij Sedan werd het banket nog eens overgedaan. Dokter Paul Hulin was opnieuw van de partij maar het aantal oudgedienden van de Ambulance Louvaniste was inmiddels wel sterk verminderd.

E.B. VRANCKX

LEUVEN, 21 OKTOBER 1976

AANGEVULD DOOR MARIKA CEUNEN

ADMINISTRATIEF

COMITÉ:

F[rederic] Lints,
V. Everaerts,
Alb[er]t Peemans
L. Rutgeerts
D. Staes
O. Bardoul
A. Daviaud

DIRECTEUR VAN HET NOODHOSPITAAL IN

SEDAN:

Paul Hulin

GENEESHEREN:

Dupret de Charleroi
Pepin de Chimay
Lambert de Nivelles

COMMISSARISSEN:

J. Bosmans
R. Bosmans
F. Bovie
M. Claes
Léon Colins
Louis Debal
J. Eug Debruyne
V. Decoster
J. De Rode
L. Dubois
Cam. Everaerts
L. Levis
E. Malcorps
E. Marguery
J. Obozinski
E. Peeters
Ph. Quarré
J. Vanderauwera zoon

V. Vanderkelen
C. Vanroesbroek
J. Vanroesbroek
J. Verdeyen

VRIJWILLIGE

VERPLEGERS:

J. Van Opbergen
Ph. Van Bever

GENODIGDEN:

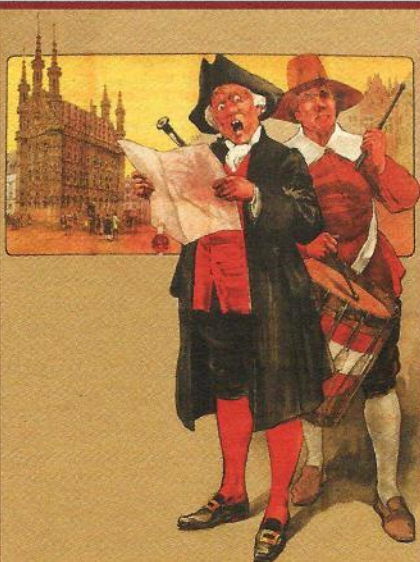
P. Caro de Liège
Isid[ore] Beckers
Ch. De Coster

WELDOENERS:

P. Balis
J. Baclaïne
J[ean] J[acques] Bekkers
Franc[ois] Boels
F[rançois] Eugène
Bolsaie
H. Bombeeck
F. Bosmans
L. Bosmans
J[ean] B[aptiste] Braecke
G. Brion
A. Brion
G[ustave] Busschots
H[ypolite] Cammaerts
Eg[ide] Cerkel
D.A. Cordeman
P. Daems
J. Debruyne
P. De Coster
J. De Keyzer
P. Delang

G[uillaume] [Henri]
Deroriff
E. De Ryckman
[Louis] Dotremont
E[tienne] Duschene
Aug[uste] D'Udekem
Ingr. Duplex
A[uguste] Durieux
Const[ant] Everaerts
Aug[uste] Fizenne
Ad[rien] Fonson
M[aurice] Ghysbrecht
Alp[honse] Gilbert
Th. Goedseels
Fel. Grootjans
C[onstant] Heps
G. Hermans
A. Hollanders
G.J. Janssens
Hub[ert] Janssens
H[enri] Janssens
Ld Janssens
F. Labbé
Th[eophile] Leclercq
Em[ile] Lecocq
P. Lerouge
N[icolas] Leysbeth
Em. Liegeois
Leop[old] Liégeois
Aug[uste] Lints
L. Marguery
Ed[mond] Martinquet
J[ules] Martinquet
J[ustin] Otten
P. Pardon
Anat[ole] Antoine
Peemans
H[enri] [Louis]
Peemans

A. Peters
V[ictor] Petré
Eug[ène] Probst
Eugène Raucq
Ed[ouard] Remy
V[ictor] Léopold
Serckx
L. Spair
R. Slagmolders
T. Stevens
G[régoire] Joseph
Thumas
P[aul] Victor Tielens
M[athieu] Marie
Edmond] Tops
F. Van Brussel
Van Cauwenberg
P. Vanderauwera
L[ouis] Léopold
Vanderwaeter
Vanderseyen
Al Vandeveld
Col Vandeveld
Ed[mond]
Vanhamme
Ad[rien] Van
Orshoven
A. Van Overstraeten
Ch[arles] Van Tilt
Verbrughen
Verheyden
Verrye
Vihet
Willemaers
F. Wirix
G. Wirix

praktische informatie

Salsa! vzw
Samen Actief voor het
Leuvens StadsArchief!

Maatschappelijke zetel
Stadsarchief Leuven,
Rijschoolstraat 4/001
3000 Leuven

www.leuven.be/salsa
salsa@leuven.be

Bestuursleden

Gustaaf Janssens (voorzitter),
Karel Carmeliet,
Marc Carnier (penningmeester),
Luc Grégoire,
Hendrik Ollivier (secretaris)

U kan lid worden van Salsa! vzw

door overschrijving van
€ 15 (voor gewone leden) of
€ 30 (voor steunende leden)
op volgend rekeningnummer:
068-2420772-67
Dit lidgeld omvat de driemaandelijkse
nieuwsbrief, mogelijkheid tot aankopen
van de eigen publicaties en gratis
toegang tot de activiteiten van de
vriendenkring.

Stadsarchief Leuven

Rijschoolstraat 4/001
3000 Leuven
T 016 30 08 69
F 016 23 40 06
E archief@leuven.be

Openingsuren leeszaal

Dinsdag, woensdag: 9.00 tot 13.00 u
Donderdag: 9.00 tot 19.00 u
Vrijdag: 9.00 tot 13.00 u

Salsa!.doc

C O L O F O N

is een driemaandelijkse nieuwsbrief,
uitgegeven door Salsa! vzw,
de Vriendenkring van
het Leuvens Stadsarchief.

Het abonnement is inbegrepen
in de lidmaatschapsbijdrage voor de vzw.

Redactie

Marc Carnier
Marika Ceunen
Gustaaf Janssens

Redactieadres

Stadsarchief Leuven

Verantwoordelijke uitgever

Gustaaf Janssens
Maria-Theresiastraat 87
3000 Leuven

Foto's

Marika Ceunen,
Eric Dewaersegger,
Stadsarchief Leuven
Anne-Mie Havermans

Druk en vormgeving

Drukkerij Leën | Hasselt

Activiteiten van Salsa! vzw

Te koop: SALSAL- Cahiers

In december 2009 werd het zevende cahier *Van roeës tot uile* voorgesteld door de auteurs Rob Belemans, Erik Devroede en Caroline Vleugels. Het cahier gaat over het struifspel, eertijds een zeer populaire sport in het Hageland en in de Dijlestad. De publicatie is voor SALSAL-leden te koop aan € 15 in de leeszaal van het Stadsarchief of bij In&Uit Leuven (Naamsestraat). SALSAL-leden die zich ook graag de eerder gepubliceerde cahiers willen aanschaffen, kunnen dat uiteraard ook nog altijd bij de hierboven vermelde verkoopspunten.

Lezing: Leuven: bezette stad in 14-18

Graag nodigen we u op zaterdag 11 september 2010 om 10.00 uur uit voor de lezing *Leuven: bezette stad in 14-18* door de heer Luc Vandeweyer.

Luc Vandeweyer is doctor in de Geschiedenis en als archivaris verbonden aan het Algemeen Rijksarchief. Hij publiceerde voornamelijk over de Vlaamse Beweging, de vredesbeweging en over de Eerste en Tweede Wereldoorlog. Over de Eerste Wereldoorlog te Leuven schreef hij in het boek *Aan onze helden en martelaren. Beelden van de brand van Leuven (augustus 1914)* een zeer uitgebreide bijdrage.

Inschrijven voor deze lezing kan via mail (archief@leuven.be) of telefonisch op het nummer 016 30 08 69.